

Пам'ятайте про Україну!

Редкація і Адміністрація 'Svoboda' 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ГАЗЕТИ ВИСЛОВЛЮЮТЬ СУМНІВИ ЩОДО ВИНИ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Справа Івана Дем'янюка набирає все більшого розголосу. Особливо багато місяця присвячують їй засоби масової інформації Ізраїля, З'єднаних Штатів Америки, Західної Німеччини, Іспанії, Англії. Але якщо ще недавно про І. Дем'янюка писали як про нацистського злочинця, який особисто відправляв у газові камери концтабору Трелбінка тисячі людей і якого тепер чекає смертна кара, то нині ці ж газети, радіо, телебачення змінюють тон. Ізраїльське радіо висловило сумнів, чи дійсно Іван Дем'янюк, який чекає в ізраїльській тюрмі суду, і „Іван Грізний“ є тою самою особою і що можливо він має рацію, твердячи, що не має нічого спільного з одним з нацистських катів у концтаборі Трелбінка.

В обороні І. Дем'янюка. Як уже інформовано, голова Жидівського документального центру у Відні Тувія Фрідман склав в Єрусалимі публічну заяву. В ній він підтвердив, що ще в кінці 1947 року Еліягу Розенберг зложив у Відні записане зізнання, що „Іван Грізний“ в'язні вбили 2-го серпня 1943 року. Про це твердять й інші свідки, зокрема колишній в'язень Трелбінки сепанець Жоакін Гарсія Рібес.

В статті, надрукованій 23-го березня ц.р. в газеті „Новос Русское Слово“ під наголовком „Без терміну давності“ її автор Іосіф Косінський пише: „Щодо Дем'янюка, то можна бути цілком спокійним: він не в союветській тюрмі і стане не перед союветським судом“. І тут же автор додає: „Чи існує хоча б мінімальна ймовірність, що це не він був тоді там, в Трелбіці? Так, існує, і в цьому випадку він вернеться в свій американський киді, до дітей і внуків. Але лише в цьому випадку. Нехай збудеться справедливість!“

В газетах все частіше появляються статті під наголовком типу „Чи той Дем'янюк?“, „Зростають сумніви щодо обвинуваченого нациста“ і т.п. Івс це завдяки новим документам, які вдалося віднайти в архівах, свідченням людей, які стали

ЗАВЕРШУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА ДО 31-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНС

Дітройт, Міш. — Понад 40 членів Українського Народного Союзу з Дітройту та околиць та членів Конвенційного комітету відбули в п'ятницю, 14-го березня ц.р. чергове засідання для завершення підготовки 31-ої Конвенції УНС, що відбудеться напередмісті Дітройту в Гаст Ріджесі Дірборн готелі. Готель розташований 15 хвилин їзди автомобом від головного готельничого Дітройту, на яке прилітають усі літаки із ЗСА та Канади. Поміж летючих і готелем є постійне автобусове сполучення, а їзда в одну сторону коштує 8 дол.

Р. Татарський

Дигдало, голова Бенкетової комісії, Ігор Козак, голова Концертної комісії, Яролав Базок, голова Фінансової комісії, Лідія Колодчин, голова Комісії для справ культури і мистецтва, Зенон Василькевич, голова комісії для запрошення гостей, і Роман Дячок, голова комісії архівів УНС.

Р. Татарський поінформовав, що він має зустріч вже декілька разів із персоналом готелю і ствердив, що їхня співпраця з комітетом проходить бездоганно.

Головний предсідник УНС д-р Іван Фліс зложив признання Р. Татарському і всім членам комітету за пророблену ними зцірку працю і поінформовав про плани у зв'язку з підготовкою Конвенції Екзекутивного зокрема коли йдеться про запрошення американських гостей на бенкет, що відбудеться в четвер, 29-го травня, друкування звітів, друкування конвенційної книги, придбання привітів від американських і українських провідників політичного і громадського життя, придбання машин до голосування, запрошення промовця з Білого Дому, листи до церковних Владик і в загальному про повну програму Конвенції.

Чергового дня, в суботу, 15-го березня, головний предсідник д-р І. Фліс, Р. Татарський та 13 представників Конвенційного комітету зустрілися вранці у готелі, де буде відбуватися Конвенція, і в товаристві представників готелю переглянули усі приміщення потрібні для делегатів і нарад. Плечарні наради будуть відбуватися у великій конвенційній залі, яка може примістити 2,200 осіб і в цій залі

відбудеться також вечером в неділю, 25-го травня, великий концерт, а в четвер, 29-го травня ц.р., конвенційний бенкет. Зала може примістити на бенкеті 1,500 осіб.

Крім того члени Конвенційного комітету оглянули інші менші залі, які будуть стояти для розпорядження Конвенції на окремі наради чи кокуси. В інших приміщеннях буде працювати Ресстраційна комісія зі своїми усіми прилогами та машинами до голосування.

Після перегляду всіх приміщень та їх одобрення члени Конвенційного комітету були запрошені на полуднево-годинний прийом у залі Білого Дому, який буде відбуватися в суботу, 15-го березня, головний предсідник д-р І. Фліс, Р. Татарський та 13 представників Конвенційного комітету зустрілися вранці у готелі, де буде відбуватися Конвенція, і в товаристві представників готелю переглянули усі приміщення потрібні для делегатів і нарад. Плечарні наради будуть відбуватися у великій конвенційній залі, яка може примістити 2,200 осіб і в цій залі

ВОЄННИЙ СТАН МІЖ ЗСА І ЛІВІЄЮ ТРИВАЄ ДАЛІ

Вашингтон. — Восні кораблі і літаки З'єднаних Штатів Америки на Середземному морі, а головню в заліві Сідра, знову обстрілювали ракетні знізда і кораблі Лівії, які наближалися на недозволену віддалі, — заявив речник Адміністрації президента Роналада Регена кореспондентам.

Досі були знищені на Середземному морі шостою флотуою два лівійські ракетні кораблі, а крім того у тих перших днях тижня восні літаки ЗСА розтопили не тільки ракетні вистільні у прибережних водах заліві Сідра, але також радари станції, шілью яких було слідкувати за рухами американських літаків і кораблів.

Не зважаючи на бурхливі антиамериканські демонстрації, зорганізовані мабуть урядом полк. Муаммара Каддафі і погрози „перетворити Середземне море у море вогню“, Лівія не відважилася більше атакувати американських кораблів, хоч як кажуть політичні спостерігачі і кореспонденти, від Каддафі можна очікувати різних несподіванок і американська сторона поробила усі протизаходи, щоб не бути заскоченим лівійськими протизаходами.

тєлїти, придержуючись міжнародних постанов про 12 милеву прикордонну зону. Речник Білого Дому Лєррі Спїкс і Пєнтагон Робєрт Б. Сїмс з'явили, що Лївія поставила свою армію у стан восної готовостї, але рєкція в мїжнародному сєтї мабуть заставила М. Каддафї припинити восні дії проти ЗСА, які могли трагічно закїнчитися для лївійських збройних сил і Лївії взагалї, бож не можна покїрнувати наївї збройних сил обидвох держав, щоб зробити правильний висновок.

Рєчник Пєнтагону, а наївї сам сєкрєтар Дєпартамєнту оборони Каспар Вайнбєрґєр з'явили, що восїєськї восні кораблі, які перебувають у певних частинах Середземного моря, вєсь час приглядються до манєврї шостої флотї ЗСА, але зї советськїої сторони не було зрєбно жадних заходів, які вказували б на зміну позицій кораблів чи вєтривання їх в американськїо-лівїєськї конфлікт. Дєкї восніє советськїої кораблі перебувають закрєорєні у портї біля Трїполї, але вони не вїйшли в море у зв'язку з конфліктом.

ВІДБУДЕТЬСЯ 20-ТА ПЛЕНАРНА СЕСІЯ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ В ТОРОНТО

Торонто (СКВУ). — В днях 21-го і 22-го лютого ц.р. тут відбулося засідання Президії Секретаріату СКВУ.

рїявлї III і IV Конгрєсїв СКВУ.

На початку засідання проївї моїлїту о. П. Вублїк, 22 члєни Президїї, Контрольної комісії, радї і комісії СКВУ, які прибули з рїзних мїст ЗСА і Канади, вїсплухали звітї фїнансового сєкрєтєра Лєонїда Фїля і гєнерального сєкрєтєра Мірона Барабаша. За Фундацію СКВУ звітївав д-р Франк Мартїнюк. Обширний звіт зї своїї поїздки до Австралїї склав прєзїдєнт Пєтро Саварїн.

Порухєно появу контроверсїйних статтї у прєсї і дєкїх кїнїжок, які під сучасну пору вносять непотїбєне замішання в громадї. Багато уваги прїсвячено пїдготївї вїдмїчення 1000-лїття Хрїстення України. Президїя почала планї пїдготїви до V Конгрєсу СКВУ, який запропоновано вїдбути вїд 6-го до 9-го жовтня 1988 року в Торонто.

Рїшено, що 20-та Пленарна сєсія Секретарїату СКВУ вїдбудється в днїх 19-20-го квїтня ц.р., тут в примїщенї УНО, 297 Колєдж, в Торонто. На нарадах були прїсутні прєдставники мїсцевої української прєсї, яких запрошувється на всї засїданнє Президїї. Засїданнє закрїв прєзїдєнт Саварїн в суботу, 22-го лютого, о год. 3-її по полуднї.

Прєзидїя розглянула планї прївїтєвї на 1986 рїк. Порухєно радї справ, як: Рїк Українського Воїна, Травнєва Акція, збірїк на потреби прївїтєвї СКВУ, дєколонїзація ССРСР. Одобрєно дєкїзїчїти друк матерїялїв П Конгрєсу СКВУ і рїшено розпочати редакцію матє-

Рїшено, що 20-та Пленарна сєсія Секретарїату СКВУ вїдбудється в днїх 19-20-го квїтня ц.р., тут в примїщенї УНО, 297 Колєдж, в Торонто.

Прєзидїя розглянула планї прївїтєвї на 1986 рїк. Порухєно радї справ, як: Рїк Українського Воїна, Травнєва Акція, збірїк на потреби прївїтєвї СКВУ, дєколонїзація ССРСР. Одобрєно дєкїзїчїти друк матерїялїв П Конгрєсу СКВУ і рїшено розпочати редакцію матє-

У СВІТІ

СВІТОВИЙ БАНК погодився удїлити довгорєчєнцєвї кредитї для країн Латїнськїої Америки в сумї 1,5 бїльїона долєрїв і одїн бїльїон долєрїв для Мєхїко, держави, яка пєрживєє еконїмїчну і моєтарну кризу, а крім того має великї заборгованнє перед їншими країнами. Очевїдно, одїн бїльїон долєрїв не вїрятує сїтуацію, але з допомогєю З'єднаних Штєтїв Америки і збїльшєннє закупї мєхїканськїої нафти американськїми компанїями, Мєхїко може поправити свою еконїмїчну сїтуацію.

БАГАТО ГАЇТЦІВ вє повернулїся, або є у процесї повернєння на батькївщїну пїсля того, як тамошїїї дїктатор Кїьод Дувалїє покинув Гаїтї і вїїхвав до Франції. Майже всї поворотїє вкљючаються активню у політїчну прївїтєвї партїї, які змагаються за змінї в країні і ставлять вїмогу покїнчїти ї залишки системи Дувалїє та проголосити повню демократїчну свободї американськїої зрєзку.

КУРТ ВАЛЬДГАЙМ ВЖЕ ВІД самого початку був на лїстї Об'єднаних Націй і американськїої армії як „восний злочїнец“ тому, що комунїстїчна Югославїя зарєз таку у ранїх повєнних роках пєрдала такий сїписк головному командуванню американськїої армії в Европї. Югославськї чїнїники закіндали Вальдгаїмовї, що він брав участь у вїєвствах комунїстїв в Сєрбїї. На думку югославськїх рєчїнїкїв, Вальдгаїм знав про їснування цього документу, але промовчєв що рїч під час вїсунєння його кандидатурї на гєнерального сєкрєтєра ОН. Тєпєр, коли він є одїним з кандидатїв на прєзїдєнта Австрїї, правдоподїбно його протївникї потрудїлися і заглянули до архївних матерїялїв з часїв Другої свїтової вїїни.

В ОФІЦІЙНОМУ ЗВІДОМЛЕННІ сандїністїв, говорїтьсє, що урядовє вїєськїо в Нїкарєгуа почїнає розвивати шїрокозакрєорєну офєнзївну кампанїю проти „контрас“, тобто антикомунїстїчних повстанцїв. Згїдно з цїм звїдомлєнням урядовї воїкї забили 115 повстанцїв і поранили 12 у вїнчївїї частїнї країни вїд 11-го до 17-го березня. Хулїо Сєзар Авїлєс, шєф штабу армії сандїністїв на пївнїчї, з'явив корєспондєнту сандїністськїої газетї „Баррїкада“, що мїж забїтїми є також дєкїлька партїзанськїх командїрїв. В загальному вїдбулося 45 вїєськїових сєтїчок. В їнформацияї не говорїтьсє про те, скїлькї загїнуло урядових воїкїв.

ПРЕСОВОЇ АГЕНТСТВА і корєспондєнти повїдомїли, що прїблизно 1,000 сандїністськїх воїкїв пєрїйшли кордон до Гондурєсу в погонї за повстанськїми з'єднаннєми „контрас“. Крім того сандїністї систематїчно порухєють повїтряний прїстрїв Гондурєсу і тамошїїї уряд застановлять над можливїми вїдплатїними акціями, якщо вїпадкї будуть повтєрїтїся в майбутньому. Взагалї, кажуть спостєрїгачї, сандїністї раптомо почали поводитїсь дуже бруталню у вїдношеннї до сусїдїв, які дають прїстановїще для антикомунїстїчних з'єднань, або дозволить розбудиувати на їхнїх територїях партїзанськї бази. У зв'язку з цїм неспїремним воснім вїпадком, командуваннє американськїої восної флотї в цьому районї наказало розвїдчїм лїтакам слїдкувати за рухами вїєськїа сандїністїв і повїдомляти про це сусїдїв антикомунїстїчїи державї.

ЗСА І ІНДІЯ погодїлися на випрацювання спїльного плану унешїдївїлення контрабандї, яка рїзнимї способамї пєрєвозїть до ЗСА великї кїлькїсть наркотїкїв, зароблюючи на цьому „бїзнєсї“ мїльїони долєрїв. Крім того мїжнародна шайка пєрєвозїть наркотїки до їнших захїдних країн, особливо до Европї. Угодє була пїдпїсана пїсля довгих пєреговорїв мїж Вашингтоном і Нью Дєлї з участю прєм'єр-мїнїстра Індїї Радїєва Гандї і гєнерального прокуратора ЗСА Едвїна Мїса.

ВІКОНУЮЧИЙ ОБОВ'ЯЗКИ прєм'єр-мїнїстра шведськїо уряду Інгвар Карлсон долуєвчєє до тих держав, пєрєважаю комунїстїчних, які запротєстували проти чергового випробування атомової бомбї у пустїнї стєїту Нєвада. Він пєрєслав на адресу Адмїнїстрації прєзїдєнта Роналада Регєна формальний протєст ї засудом цього експерїменту, який, на його думку, викликає великє розчєруваннє у багатьох країнах американськїою збрєсенню політїкою. Карлсон, кажуть політїчїи спостєрїгачї, хотїв пїти слїдами застрєленої прєм'єра Олїофа Пальєма, який також протєстувєв кожного разу проти американськїою нуклеарного випробування.

Р. РЕГЕН ВПЕВНЕНИЙ, ЩО ЗДОБУДЕ ПЕРЕМОГУ

Вашингтон. — Не зважаючи на те, що Палата Рєпрєзєнтантїв бїльшїстю в 12 голосїв вїдїкнула законопрєкт прєзїдєнта Роналада Регєна про вїдїлення допомогї у висотї 100 мїл. дол. нїкарєгуанськїм повстанцїам, Прєзїдєнт впевнений, що зможе перєкратїти конгрєсменїв змінїти свою точку зору.

Новї данї про агресївнї дії сандїністїв, зокрєма протвєрґнєння їх вїєськї в Гондурєс, дє розмїщенї основнї бази „контрас“, а також поїздка Дєнієля Ортеґї до Москви, дє вїн добуває збїльшєннє вїєськїою допомогї, примусили тєпєр багатьох демократїв пєрєдумати свос ставлєння до справи про допомогю анти-сандїністам.

Сєнатор демократ Дєїмє Сассєр сказав, що вїн погодїтьсє з двома основними пунктамї, вїсунєтїми прєзїдєнтом Р. Регєном. Пєрєшє, З'єднанї Штєїтї не повиннї допустїти до того, щоб Нїкарєгуа пєрєтворїлася у советськї вїєськїову базу. Подругє, ЗСА не можуть допустїти до створєння маркїстськїої державї в бєзпосєрєднїї бїльшїкостї вїд своїх кордонїв.

Цього тїжня Сєнат вїсплухє свос ставлєння до справи про допомогю анти-сандїністам. Рєчїник Білого Дому Лєррї Спїкс, не бажачи забїгати вперєд, зауважив однак, що вїн спїодївєтьсє на добрі вїслїди голосування.

Начальник канцєлярїї Білого Дому Доналд Рїґєн вїсплухєвє бїльш конкретнє: „Мї перєможемо як в Сєнатї, так і при повтєрнєму голосуваннї в Палатї Рєпрєзєнтантїв“, — сказав вїн.

В АМЕРИЦІ

ВАШІНГТОНСЬКИЙ театр Фолдєра показав п'єсу росїєськїо пїсьмєннїка Антона Чєховє „Вїнчїєний сад“. Новїї пєрєклад п'єсї на англїєськїю мову зробив П. Роман. Рєжїсєром вїставї є Джан Нєвїлл-Ендрїос. Вїстава прївєрнула увагу критїкїв столицї.

ПРОПОЗИЦІЯ СЕКРЕТАРЯ Дєпартамєнту торгївлї Малколма Болдрїджа змєншїти на 30-40 вїдсоткїв сїписк товарїв, заборонєних для продажє країнам советськїо бльоку, викликає рїзкїї протєст Пєнтагону, вїєвєного, що це в значнїї мїрї загрожує бєзпєзї З'єднаних Штєїтїв. Вїстапуаючи пєред американськїми промїсловцями, М. Болдрїдж сказав, що їснування сїписка заборонєної до продажє в країні советськїо бльоку модернїої технїки наноситє шкєду американськїму Урядовї, не даючи їй мє можливостї розшїрити „мирну торгївлю“ зі Советськїм Союзом.

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ газета „Нью Йорк Таїмс“, амбєсєдор ЗСА у Ватїканї Вїлїям Вїлсон вїдїдав на початку сїчня Лївію. Ця його поїздка вїдбулася вєсього чєрєз кїлька днїв пїсля терорїстїчних актїв на лєтовнїцах Бїднїа і Рїмву, в яких, як вважєють брєла участь Лївія. Коли В. Вїлсона запитали про його поїздку, вїн вїдповїдє: „Я нїчого не скажу про це. Якщо появїтьсє статтїя про поїздку, то в нїї будє не бїльшє 50 вїдсоткїв правдї“. Досї не зрозумїло, чи лїтає Вїлсон в Лївію зї своїї їнїцїатїви, чи його пїслали тудї Адмїнїстрація ЗСА. Однак Бїлїї Дїм і Дєржавнїї дєпартамєнт повїдомїли у понєдєлок, 24-го березня, що вони осуджують поїздку В. Вїлсона в Лївію. Вїдповїдаючи на запитаннє рєпортєрїв, рєчїник Білого Дому Лєррї Спїкс сказав: „Нїхтє не уповноважувєв його на що мїєню“.

КОЛИШНЯ ПРЕТЕНДЕНТКА на пост вїцєпрєзїдєнта Дєрєралдї Фєррєро і її чоловік Джан Зєккарє прибули до Мїдлбєрї, Вєрмонт, щоб бути прїсутнїми на пєрєслуханнєх в справї їх сїна Джана Зєккарє, якого обвинувачують в продажї кокаїну студєнтам колєджу, дє вїн вчїтьсє, Зєккарє молодшїї будє заарєстованїї 22-го лютого мїєся того, як вїн продав тайному агєнту поліції чєртїє грама кокаїни. Студєнти колєджу називали Зєккарє „фармацєвтом“ за його зв'язкї з торгївцями наркотїкамї. Полїція вважає, що сам Зєккарє продав кокаїну студєнтам колєджу з 1982 року. При рєвїзїї в домі, дє мєшкєв Зєккарє молодшїї, була знайдєна кокаїна на суму 800,000 долєрїв і 2,000 дол. грїшнї. В судї адвокат Зєккарє молодшїо сказав, що їй мє потрібнї додатковї їнформацияї і пєрєслуханнє справи вїдкладєно до 15-го квїтня.

ЗСА ДАЛИ НАГЛУ ДОПОМОГУ ГОНДУРАСОВІ

Вашингтон. — З приводу подій в Гондурасі, зокрема вступлення вїєськїа Нїкарєгуа на територїю Гондурєсу, прєзїдєнт Роналд Регєн негаїно дєручїв дати допомогю для Гондурєсу у висотї 20 мїл. дол., які мають бути ужитї на вїєськїю шїлї.

Рївночасно американськї гєлїкопєтери з вїдповїдною залогою сєють вїд сєрєди, 26-го березня готувї на пєрєвожєння частїн армії Гондурєсу до тих пограїничних частїн, дє пєрїйшли на чужу територїю вїєськїої частїнї Нїкарєгуа у числї 1,500 воїкїв. Як їнформують з Білого Дому, вїєськїа Нїкарєгуа пєрїйшли на чужу територїю пєрєд трєма днєми, щоб заатакувати антикомунїстїчних повстанцїв, що мають там свої таборї. Рєчїнїк уряду Нїкарєгуа зарєчуєть цє і пєреконують, що таке ствєрждєння Білого Дому є тїлькї дєльша частїнї кампанїї Р. Регєна на те, щоб здобути у Палатї Рєпрєзєнтантїв та Сєнатї схвалєння його пропозиції дати повстанцїам в Нїкарєгуа фїнансову допомогю у висотї 100 мїл. дол.

Хоч очевиднї ствєрждєннє, що справдї вїєськїа Нїкарєгуа пєрїйшли на територїю Гондурєсу, як далєко дїїшло до поважних сєтїчок нїхтє у пїєвнїстю не може сказати, хоч всї вїстїкї про це походять з кїль захїдних дипломатїв.

Москва незадоволена випробуванням атомової бомби в ЗСА

Москва. — Советськї засоби масової інформації, зокрєма центральнї газетї, вїдмїтїли і рївночасно запротєстували проти випробування атомової бомбї під зємлю у пустїнї стєїту Нєвада, яке вони назвали бєзвїдповїдальною політїкою Адмїнїстрації прєзїдєнта Роналада Регєна і „короткозорїм пїлнуваннєм“, яке мєжє викликали небажану рєакцію в свїтї. „Цїм кроком, — заявляють советськї рєчїникї, — З'єднанї Штєїтї Америки вїзали на себе повнї вїдповїдальнїє за дєльшї конєквєнцїї розвїткї мїжнародних вїдносїн“.

Дєкї політїчїи коментєтори, зокрєма консерватїстї вїдмїтїли, що лїберальнї засоби їнформацияї ЗСА, на жалї, у багатьох вїпадках, погоджуютьсє з советськїо критїкою і собї вїзляють критїкувати власнїї уряд не тїлькї за випробування, але також за „зєзакївавнїєннє“ советськїх пропозицїями і вїкїнєннєм можливостї прїєслухєннє до проголосєного щє в мїнудлому рєшї Мїхїайлом Горбачєвом мораторїю на випробування нуклеарнїої збрїї, яке закїнчїтьсє 31-го берзєня цього року. Але Москвї „стєми своєю лїдєра заявлять, що мораторїюм так довго будє важкє, поки його не порухєть ЗСА. У подїбному тонї їнформєс своїм читачїв щєдєннє „Нью Йорк Таїмс“ у числї з 24-го березня, кажуть, що вїбух в Нєвадї був пєрєдєлїєнїє незважаючи на прєтєстї 60 члєнїв Палатї Рєпрєзєнтантїв і числєнних советськїх звєрнєннє в шїї справї. Советськїа пропаґандївна машїна вєжє вїдавєна працює в тому напрямї, щоб вїну за дєльшїо продукшїю нуклеарнїої збрїї скїнути у Уряд ЗСА, — кажуть політїчїи спостєрїгачї, — хоч вїдомо, що під час так званого мораторїюму советськїо зрєзку, ССРСР пєсїєдно продукував і розмїщував свої новї нуклеарнї ракетї сєрєднього засєгу тїпу РК-25. Советськї газетї „Правда“, „Ізвєстїя“, та їнші написали, що ЗСА, зїгноувєвали волю свого власного народу і народів свїту, які борьтєсь за мїр і наставили протї себе публїчну опїню“.

Проблеми навчання про Східню Європу є темою конференції в Нью Джерзі

Трєнтон, Н. Дж. — Як повїдомляє Комїсія для справ Східнїої Европї і Понєвоєдних Націй стєїту Нью Джєрзї, на вївторєк, 15-го квїтня ц.р. є заплєнована одностєнна наукова конференцїя у Ратгєрє унїверсїтєтї в Пїскатавей. Н. Дж. Конференцїя прїзначєна для вчїтєлїв сєрєднїх шкїл, адмїнїстрєторїв цих шкїл, профєсорїв колєджїв і унївєрсїтєтїв, які навчають учїтєлїв, які також для вїдшїх шкїлнїх пїдручїнїкїв та їнших матерїялїв, прїзначєних для сєрєднїх шкїл.

нїк Інстїтуту для мїжнародних справ Дєржавного дєпартамєнту і унївєрсїтєту Мєрїлєнд д-р Тонї Пармїнг.

Вїдтак будуть пєрєдєданї панєлї в яких порухєть питання справ Східнїої Европї в шкїльнїх пїдручїнїках поставлєння питань Східнїої Европї в науцї їсторїї і соціальних наук, матерїялїв про Східню Европу доступних для учїтєлїв „сєрєднїх шкїл і для бїблїотєкарїв та вкљючєннє їсторїї Східнїої Европї в науку літєратурї і мїстєцтва. Сєрєд учаснїкїв шїстьох панєлїє є проф. Тарєс Гунчєк, д-р Богдан Вїтвїцькїї і д-р Дєїмє Мєїс.

Члєном комісії, яка влаштує конференцїю, є вїдомїтє в стєїтї Нью Джєрзї українськїї громадськїї дїяч Зєнон Онуфрїк.

Великодні відправи в МекАду передаватиме телевізія

МєкАду, Па. — У чєтвєр, 27-го березня, в год. 9-її вєчєра, мїсєва телєвїзїйна станцїя ч. 2, пєрєдаєть вїдправу Воскрєснїої Утрєнї з цєркви Прєчїстїої Дїви Марїї, дє парохом є о. Богдан Лєвїцькїї. Спївають цєрковнї хор юначок. У Вєлїкоднє недїлю, 30-го березня, радїостанцїя

Лєндєсфєрд пєрєдаєть Службу Божу вїд год. 12-її до 1-її по полуднї, а увєчєрї того днєя телєвїзїйна станцїя ч. 13 пєрєдаєть Воскрєснє Утрєню. Цї пєрєдачї намїчєнї пєрєдусїм для нємїчнїх осіб, які не мають змоги вїзяти участї в цєрковних вїдправах.

СВОБОДА SVOBODA
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sun-
days Mondays and holidays by the Ukrainian National Association
Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Postmaster: Send address changes to
Svoboda • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Два підходи до справи Дем'янюка

В одній із найстарших в історії преси та найкращих сучасних газет, німецькій „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг“ появилася 4-го березня ц.р. обширна стаття п.з. „Свідки у тій самій справі“. Автор — фон Барнгард Гайнріх виявляє гідну об'єктивність і глибоке розуміння проблеми, яка більша, аніж проблема вини і кари однієї людини. Він звертає увагу, що в тому самому часі прилетіли до Ізраїля дві особи — переслідувані більшовицьким режимом борці за людські права Анатоль Щаранський і обшувачений у вбивстві жидів Іван Дем'янюк. Першого з них прийняли в Ізраїлі з найбільшою радістю і шанувували його, як своєрідного героя. Другого — Дем'янюка — прийняли неохоче, як накиненого Ізраїлеві чоловіка, що його не хотіли судити в Америці.

Автор звертає увагу, що коли б відбувся над Дем'янюком показовий процес, то хіба для того, щоби відвернути увагу ізраїльського суспільства від різних внутрішніх турботливих проблем: в Ізраїлі панує тепер глибока господарська криза в наслідок кількох воєн, зокрема останньої окупації Ізраїлем Лівану; над Ізраїлем висить усе ще, як Дамоклівий меч, можливість дальшої великої війни; Ізраїль переживає поважну „демографічну кризу“, бо щорічний природний приріст виказує щораз вищий відсоток мусульманського (арабського) населення, як ізраїльського і загрожує парадоксальна ситуація, що в державі Ізраїля буде більше арабів, як жидів, — не рахуючи кругло вже близько трьох мільйонів палестинців, які втекли були з території теперішнього Ізраїля з хвилиною проголошення там ізраїльської держави у 1948 році.

Стаття кінчається багатомовним висновком: „Світ глядітме на той процес Дем'янюка, як на порушення людських прав“ — бо, як правильно твердить автор — Дем'янюк не німець, а українець, і коли б навіть він був німецьким колярботантом, то він не міг був вбити шість мільйонів жидів, які згинули у трагічному голодності. Бернгард Гайнріх правильно обурюється, чому у погоні за воєнними злочинцями їхні ловці бачать тільки українців і балтійців?

Кілька днів пізніше, бо з датою 13-го березня 1986 року, газета „Мілвокі Джорнал“ принесла статтю Аллена Раена, колишнього директора Бюро спеціальних інвестицій у Департаменті справедливості, яке вже придбало собі сумну славу, що свою „інвестицію“ спирає на доставлених Москвою „документах“, що їх згори треба би трактувати як злочинні фальшивки. Аллен Раен зрікає згадану працю в державній адміністрації і став „правним дорадником“ в Гарвардському університеті. Його стаття п.з. „Суди над нацистами викликають різні проблеми для Ізраїля“ вражає тоном „злісної людини“. Він судить і вже засуджує Дем'янюка, як масового вбивника, і не згадує ні одного моменту, що викликавав би сумніви, чи це справді той Дем'янюк, який знущався над тисячами жидівських в'язнів у Треблінці в Польщі. Він не згадує навіть, що Іван Дем'янюк завжди заперечував і тепер заперече, наче би взагалі будь-коли в своєму житті був у Треблінці.

Аллен Раен — правник і він же знає, що засудити когось, як вбивника, лава присяжних може тільки тоді, коли присяжні (чи судовий трибунал) переконані про вину підсудного „понад усякий сумнів“. Але правник на високому і відповідальному становищі у Бюрі спеціальних інвестицій чи тепер у Гарварді переконаний, видно, „поза всякий сумнів“, що Дем'янюк винуватий. Раен, американський правник, людина з високою освітою, напевне знає, що грецька богиня справедливості Теміда, дочка Урана і Геї, була представлявана з зав'язаними очима, на знак що справедливість не має права дивитися на будь-які інші чинники і моменти, як тільки на об'єктивне ствердження фактів. Так теж виглядають постаті Теміди перед деякими судовими будинками в Америці і інших країнах світу. Але Аллен Раен не визнає принципу об'єктивізму і визнавання тільки безперечних фактів. Не можливо, щоб він не знав, що в Іспанії зголошувся колишній в'язень Треблінки, який рішуче твердить, що Дем'янюк, виданий Ізраїлеві, не є „Іваном Грізним“ з Треблінки. Він не може не знати, що в ізраїльських архівах знайшли знімання оциліпих з катівні в Треблінці ізраїльтян, що там, у Треблінці відбувся бунт в'язнів, під час якого вбили „Івана Грізного“, одного із сторожів того кацету.

Аллен Раен не покидається на згадану вище статтю з „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг“, хоч можна припускати, що читав її, бо наводить ті самі моменти погані внутрішньої ситуації в Ізраїлі. Він Аллен Раен, виступає у своїй статті як прокуратор і водночас суддя, засуджує Івана Дем'янюка і за тоном його статті видно, що мав би приємність стати також ексекутором над Дем'янюком. Можна співчувати престижевому Гарвардському університету, що він дістав такого правного дорадника.

Варто вказати на ще один переважливий імпакт, що має свій помітний вплив на українську молодь, zatrudнену на Союзі, або молоді, що сюди приїжджає з батьками. Тут мимохіть молоді люди відвідують різні імпрези, як часто влаштовували такі ними самими: концерти, хори, квартети, секстети, музичні виступи, п'єси, а це лиш скріплює їхнє знання української мови, української пісні, української духовності. На Союзі відбуваються теж плавацькі змагання, Тенісова Школа — на вишкіл якої з'їжджаються учасники із усіх усюдів Америки і Канади — від'їжджаються теж курси танців. Завжди рік в рік в листопаді влаштовують тут пластову Орліаду.

Але як ми вже згадували вище, не лиш Союзіа є цією оазою куди УНСоюзі шле свою щедру допомогу для молоді, бої поза нею, крім різних стилейді, до- тацій, допомог спортивним акціям і товариствам, допомоги у видаванні „Українського Тижневика“, що серед молодих поширює їх знання про життя української громади, її проблеми, а у випадку журналу „Веселка“ збагує словник української мови, вирощує серед дітей духовість, основу на українському світогляді, а то й просто є для них відпо- відною для їхнього віку розвагою. Із союзових нагород користають суботні школи українознавства, коли під час градуційного

Любов Колєньска МОЛОДЬ — ЛИЦЕМ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

свята представники поодиноких місцевих Відділів УН Союзу обдаровують визна- чних учнів цих шкіл 25-ти доларами. УНСоюз роздає також поміж учнів українських шкіл обгортки до книжки із портретами Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка. У 1985 році УНСоюз започаткував дуже милій звичай для наших найменших, улаштуваючи по місцевих відділах УНС Святимиколаївській імпрези, під час яких св. Миколай роздає дітям подарунки.

Ось яка шедість допомо- гових акцій Українського Народного Союзу — приятиє молоді, і ці „фактично-факти“, ці цифри — перед нею! Тому повертаючись до сутесті — чи не потрібно отой заклик „Лицем до молоді“ перелишувати на: „Молодь — лицем до УНСоюзу!“ — з усією певністю можна відповісти, що так. — У світі згаданих уже фактів висувається без- перечна повинність якраз перед молоддю віддати УН Союзі добром за добро, що стане водночас великою користю для їхніх батьків, громади і таки для них самих.

Пророків і поетів звичайно не признають за їхнього життя, про що свідчить латинське прислів'я „nemo propheta in patria sua“.

Поети здебільш випереджують свій час, чого теж не доводиться оспорювати. А втім спадщина поета залишається культурно-національним надбанням на всі часи даного народу. Хоч тут маємо справу з деякими суперечностями, проте такий стан дійсний у парадоксальному комплексі життя.

Цю проблемність умовних вартостей можна віднести й до „непризнаного поета, що випередив свій час“, Василя Пачовського. Шоправда, Василь Пачовський став відомим поетом ще за свого земного життя, дарма що тогочасна літературна критика не сприяла, а то й дошкулувала йому, ставлячи під знак запити його поетичний хист, володіння мовою й синтаксисом, закидали йому й інші недоліки. Та наш національний поет-символіст після іспиту часу вийшов переможно з не одної сутячкы з несприхильними до нього критиками. Можливо критики не були аж зловорожими супроти нього, хоча зчаста недоцінювали, а то й промовчували поета, чим, либонь, і шкодили йому най- дужче.

Пачовський був великою мірою індивідуалістом, що ходив у своїй творчості невтертими стежками. Ця його знаменна самобутність, якщо не самовпевненість, крім приналежності до відповідного його характерові літе-

ПРО ПОЕТА, ЩО ВИПЕРЕДИВ СВІЙ ЧАС

Василь Пачовський. Зібрані твори, т. II. „Золоті ворота“. Англословянський вступ, передруку статтей Василя Барки, Володимира Бірчака й авторової „Моєї сповіді“. Портрети автора й його поклонення малюваннями чужомовних слав, разом з редакційним висвітленням персонажів та імен життєвих в епосі. Об'єднання Українських Писменників „Славо“, Філадельфія - Нью Йорк - Торонто, 1985, ст. 419.

великі томи поетичної творчості Василя Пачовського. Впершому томі (1985), розміром у 743 ст. друку, передані збірки його поезій („Розсипані перли“ (1901), „На стоїч гір“ (1907), „Ладі і Марені — терновий огонь мій...“ (1912), „Огні мести“ (1919-21), „З блакитної книги“ (1923-27), „Розгублені звізди“ (1927), „Дзвін слави князям“, несповна збірка (1930-33) і вибрані вірші й поеми поза збірками. Другий том (419 ст.), що тільки що появився, нагадує, коли можна порівняти дві різні велечини, Дантову „Божественну комедію“, і то не лише з уваги на метричну схему, але й щодо епічного характеру обидвох творів. Цей том зібраних творів Василя Пачовського вийшов п. з. „Золоті ворота“ (символічна назва вікопаятної Київської державності) і охоплює дві частини („Пекло України“ і „Чистиле України“) цього, задуманого під першим заголовком „Марко Прохлятий“, 4-частинного епосу („Пекло України“, „Преис-

ПРО ПОЕТА, ЩО ВИПЕРЕДИВ СВІЙ ЧАС

Василь Пачовський. Зібрані твори, т. II. „Золоті ворота“. Англословянський вступ, передруку статтей Василя Барки, Володимира Бірчака й авторової „Моєї сповіді“. Портрети автора й його поклонення малюваннями чужомовних слав, разом з редакційним висвітленням персонажів та імен життєвих в епосі. Об'єднання Українських Писменників „Славо“, Філадельфія - Нью Йорк - Торонто, 1985, ст. 419.

ратурного угруповання „Молода Муза“, що не мала ширшого суспільного відгому, власне і вплинула на його осамітнене становище „пророка вопіючого в пустелі“. В догану деяким недобрим критикам годилося б піднести, що вони радше сквхалили б пересічного літератора з власного літературного чи суспільного табору, аніж визнали б геніяльного творця з чужого середовища. Чи Василь Пачовський належить до геніяльних поетів, про це ще завчасно говорити. Перспектива для такої оцінки, може, вже й була б, проте, не достає наявності всієї збіраної його творчості, що стало б об'єктивною мірою її справжньої вартості.

Тим то треба привітати конструктивні заходи найближчої родини поета, його синів, дочки й зятя Олександра Вороняка, які піднялись велими трудного завдання видати його об'ємисту творчу спадщину, головню — поетичну і драматичну, повністю. Досі появились два

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Володимир Шостак Великий успіх Шевченківського концерту

„Встане Україна і розвітєму неволі, світ правди засвітить і помолиться на волі невольничі діти“. Щоб сповнити пророцтво великого Генія України Тараса Шевченка, українці у вільному світі повні доклади максимумних зусиль до популяризації нашої визвольної справи серед населення найбільш впливової великодержави світу — З'єднаних Стейтів Америки. Закоби популяризації можуть бути різні; політичні акції, демонстрації, протести і науково-дослідна діяльність. Однак одним з найефектовніших засобів пропаганди ідей визволення України з-під чужинського панування є найкращі зразки нашого музичного мистецтва виконані на високому мистецькому рівні.

Ще Цюлковський казав: „Музика — це сильний, збуджуючий засіб, могутня зброя, подібна медикаментам. Вона може отруювати і ціляти. Як медикаменти, так і музика повинні бути в розпорядженні спеціалістів“. Ця думка підтримується сьогодні соціологами світу. Вони категорично твердять, що музика стоїть на першому місці серед усіх інших рецептів за силою емоційного впливу на людину (навіть любов займає четверте місце). Тож хіба можливо, щоб ми не використали в наших національно-визвольних інтересах музичного мистецтва нашого народу? Саме ця ідея стала стимулом до створення Фонду імені Мазепи у Вашингтоні, яка поставила своїм основним завданням пропагувати у вільному світі нашу історію і музичну культуру, а також відремонтувати і прикрасити занедбаний пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.

Найбільш імпозантною імпрезою, яку влаштувала Фондуція ім. Мазепи, був великий концерт, присвячений Т. Шевченкові за участю видатних мистецьких сил нашої діспори, який відбувся у великій (на 2,700 глядачів) залі Культурно-Мистецького Центру ім. Кеннеді у Вашингтоні, в неділю 9-го березня ц.р. У концерті взяли участь співакка мешцо-сопрано Рената Бабак, оперні співаки тенор Богдан Чаплинський і бас Стефан Шкафаровський і український чоловічий хор Філадельфій під керівництвом диригента Михайла Дляго.

Складаючи програму концерту, Фондуція ім. Мазепи поставила своїм завданням популяризувати музичне мистецтво серед американської громадськості, ставлячи його на один рівень з найкращими творами квітової класики і засвідчуючи цим універсальне значення нашого Великого Кобзаря. Тому в програму, крім творів українських композиторів, входили та-

7. Апельсія до майбутнього

Одлетіли роки бурхливі, / і по зливі дні і подій розбіглась змордована нива / по Вкраїні калік і повій Поміж них недокрівний і кволій / ішов і я між заметених днів, продираючись темної ночі / до далеких облудних вогнів. Йшов і я, а навколо зима, / хуртовині, сніги, завірюхи. І нікого з людей, / тільки пси та вовки / та чийсь закрявувалені руки. Важко йти у незнану путь / без домівки, без роду і друга. Може, краще вернуться? / Піти і собі десь / найнятись лакеєм на службу? Що змагатись? / У марних боях / неодне покоління лягало. І по них лиш могили в степах / і запальовані, зганьблені рани. Лиш один тільки раз / поталанило нам, / тільки раз / усміхнулась нам доля: і стоїть чудодій — / непохитний Богдан, / а за ним — лише поле. А за ним, скільки глянц, / все мертво та сама! І лиш кволі потуги до болю: / Малоросія тиха і вірна Кубань заступили нам славу і волю. / І не встануть з могил козаки, з татаровою поміряться славою. / Десь забута лежить булава в Чигрині і шербати шаблі під Полтавою. / У далеч часто йшли беззмистовні роки і зникали, як сирі плями. / Батогами їх гнали / на північ вітри, і з'їдали їх неські тумани. / Без ім'я і мети / ми, як блази, жили на розгарті Москві і Варшаві. / Ми єдиний нарід, / не потужні полки, а сліпа, безпорадна отара. / Ми взялись за глум, / чи на кпини собі, не за сміх нерозважного сина. / Мій народе, це біль мій тяжкий, (Продовження на ст. 3)

Борис Антоненко-Давидович (5-го серпня 1899 — 8-го травня 1984)

ПОЕЗІЯ Б. АНТОНЕНКА-ДАВИДОВИЧА

(Передані в Україні для публікації після смерті автора)

(ПОЕЗІЯ) III. 6. Пурга Мете пурга і і неба й знизу, / немов полпудаті дроті, летять кудись каскади снігу, / і та треба йти, та треба йти. Розвод пробито, / і коло вахти жде конвої. Уже нарадились, матюкнувшись, / кричить в барак, „Ари, за мной!“ „Ари!“ підводяться, / підбиті крила і пообсмікані хлості вони давно вже перетлілі, / а дехто й просто — хробаки! З усіх республік, з різних націй — / справжній інтернаціонал, що, легко судячи, немов би на сміх, / його зібрав тут, трибунал. Тут — за крадіжку, тут — за сина, / що потай за кордон утік, той — нішком мряв про Вкраїну, / а цей — і мряти не встиг. Однаково: тепер додому / повернуть їх хіба лиш сніг, тут еластичність закону / замкнути їм довіку дні. І винен хто а чи не винен, / тут — все, „в далекі табори“ Десь на Вкраїні добрий дядько / надір не витягав би старого пса:

А ми йдемо, щоби до ранку / „комуністичні чудеса“ творити під ляскят батога. Мете пурга, мете стара / і сірокулі голки жбурляє вільма навкруги: Біжить, регоче в даліні: / немов всі демони землі спійнят на ралу у Кремлі, / щоб весь всесвіт у табори загнати під варту, затопити. Ось ми пішли. За великі скелі, / що їх призначено зривняти, Понуро в сніговій пустелі, / як перед розстрілом, стоять. О, скелі мовчазні і холодні, / вам тільки раз один вмирати. а нам, обдертим і голодним, / ще скільки ж років вас довбавть? І ми працюєм — сирі тіні, / пародії замість людей, що не будують на чужині / з кісток свій власний мавзолей. О, ти, прикутий Прометей, / і мученики всіх ідей, чи снілось вам, щоб таке зло / під вашим іменням прийшло? Чи думав хто, що ті слова, / які підносили серця були до поступу в борні, / тепер — лиш вівиска тюрми? Нерон, чи Ірод, чи Пилат, / Пер, Кольмі і Устана, ви — просто ягоди були, / як порівняти вас з тими, що нас загнали в табори. — / І ось ми знову почали. Кайло, лопати / натруть криваві мозолі, а присмерк ночі волохатий / серед пришиклої тайги не може подолать пурги. Мете пурга, мете яга, / що коле в груді, припка, з розпуки рве в бушлаті дірку, / немов би Сталин і її заплянував у з'ялтітку. Нехай мете і пам'яті, / тут наші трупи і сліди! Однаково — весна розтане, / Розтануть криги і сніги. Та й нас тоді вже і не буде: / ми спочиватимем у вічнім сні. Та хоч не ми, а інші люди, / а діждуться тої весни, коли впадуть криваві зорі, / куранти сплять в Кремлі. І вже ні Сталин, ні Єжови / не запаскудять більш землі. Мети ж, пурго, мети!

Великий...

(Закінчення зі стор. 2)

ського) в супроводі фортепіано (піаністка Марібет Говен) і флейти (флейтистка Вірджинія Нанзетта) вказали на великий виконавський талант співацьки та незвичайну широту діапазону її голосу — від колоратури до контралято.

Романс „Минули літа молоді“ (О. Нижанківського) в супроводі фортепіано і воєночелі (піаністка М. Говен і воєночеліст Джеймид Премо) тенор Богдан Чаплинський виконав з глибоким почуттям суму за втраченою молодістю, а арія Богуна з опери „Богдан Хмельницький“ Данкевича прозвучала з великим емоційним запалом, широко, урочисто патріотично. Б. Чаплинський бездоганно володіє ясином, блискучого тембру тенором, який має якості оперних тенорів із світовим ім'ям.

На закінчення першої частини концерту хор „Прометей“ з великою експресією виконав „Вогні горять“ (С. Воробкевича, С. Людкевича) і з витонченими нюансами також „Хор браців“ (соліст О. Татунчик), який закінчується бравурним акордом — „Слава тобі, Гамаліє, на весь світ великий, на всю

Україну, що не дав ти запорожцям згинуть в чужині!“ Хор „Прометей“ відкрив другу частину концерту мугутним і героїчним „Хором норманів“ (А. Вахнянина), а потім, з великим ентузіазмом і технічно досконало проспівав популярну пісню з „Вечорниць“ П. Нішинського „Закувала та сива зозуля“ (соліст тенор З. Чорнобіл).

Щоб продемонструвати спільність українського музичного мистецтва з кращими зразками музики західних класиків, Р. Бабак проспівала молитву „Богородице Діво радуйся“ (А. Гнатюшина) і молитовну арію Дездемони з опери „Отелло“ (Дж. Верді). Виконуючи ці твори Р. Бабак ще раз виявила себе інтелігентною, досвідченою і вишуканою артисткою, глибоко передавши публіці молитовний настрій цих творів. Особливо ефективно прозвучала молитва Леонори з опери Дж. Верді „Сила долі“, яку виконала Р. Бабак на фоні хору і органу. Своєю інтерпретацією співачка дала змогу відчутти велич драми і красу мелодійної музики Верді.

У дуєті Сантуцці і Туріду з опери П. Маскані „Сільська честь“, Р. Бабак і Чаплинський на весь діапазон показали свої блискучі вокальні й акторські здібності, з великим, емоційно-на-

женим почуттям виконавши сцену між зрадженою коханцем Сантуццою і роздратованим відкриттям своєї зради Туріду.

Справжньою окрасою цього чудового концерту був дуєт Леонори і Манріко з опери Верді „Трубадур“, який виконали Р. Бабак і Б. Чаплинський на тлі хору і в супроводі органів. Р. Бабак виконала партію Леонори, вразливо слухачів своїм драматичним темпераментом, силою голосу і вокальною майстерністю, відобразивши розпач Леонори з приводу ув'язнення її коханого Манріко. Б. Чаплинський виконав партію Манріко з почуттям бездоді і розпачу засудженого на кару смерті в'язня, який прощається назавжди із своєю коханою Леонорою. Також арія князя Калафа з опери Дж. Пуччіні „Турандот“ прозвучала дуже ефективно, зокрема в нотах високого регістру, викликавши захоплення публіки.

Надзвичайно успішно і надихнено прозвучало тріо Маргарити, Фауста і Медітофеля у виконанні Р. Бабак, Б. Чаплинського і С. Шафаровського. Основну, високої теситури, партію Маргарити Р. Бабак виконала з найтоншою естетичною інтуїцією. Голос її дивовижно гнучкий, звуки ніжні і також могутні, інтонація сповнена драматизмом, фразування вражає різноманітністю і силою вислову, а вимова — досконалістю. Її партнери Б. Чаплинський і С. Шафаровський зовсім не поступалися перед співачкою щодо високої якості виконання своїх партій у цьому тріо.

Столичний концерт, присвячений Т. Шевченкові, закінчився мелодійно багатим шедевром української романтичної музики оперного звучання „Вибір гетьмана“ у виконанні хору „Прометей“ під керівництвом одного з найталановитіших диригентів Америки — Михайла Дяблоскі. Солю Гетьмана з великим успіхом проспівав молодий співак-баритон І. Кушнір. Всі хоріві номери концерту виконувались під супровід піаністки Ірени Пелех-Зварич.

Вигуками „браво“ і захопленнями оплесками публіка вітала виконавців концерту. На закінчення концерту хор „Прометей“ виконав на „біс“ пісню „Грай, бандуро, грай“.

На другий день після концерту столична газета „Вашингтон Пост“ опублікувала рецензію свого музичного критика Джоєфа Мекеллена, який поінформував читачів про Шевченка, назвавши його „борцем за незалежність України“ і дав високу оцінку українській музичній культурі, згадавши великих композиторів М. Лисенка, Б. Лятошинського і К. Стеценка і похвально висловився про виконавців концерту.

Щира і глибока подяка належить організаторам цього успішного концерту — членам Фондації ім. Мазепи та її культурному референтові Юрієві Повстенкові, які, не зважаючи на різні труднощі, не шкодуючи часу, зусиль і коштів, спромоглися організувати репрезентативний концерт на прощання гонимих України Т. Шевченка і культури українського народу.

Молодь...

(Закінчення зі стор. 2)

УНС, і переходячи різні переорганізації постав, і „Український Тижневик“ що є „голосом молоді“. І так „Український Тижневик“, батьку, — усвідомив нас національно, — завершив свою думку син.

А батьку, всімхнувшись, сказав: „Український Народний Союз багато зробив для мене і для тебе. Першу усе — з мене зробив кращого американця, а з тебе кращого українця“.

І тоді, в цій статті, приходять найважливіша пунта її, коли батьку запитав свого сина — а що він задумує зробити для УНСоюзу. І син, не довго застановляючись, відповів, що в нього трьохнапрямна дорога — перша працювати на радіостанціях, інформуючи світ про українську історію, мистецтво і літературу, при цьому спростовуючи неправдиві факти, щоб теж як й інші знайти своє місце у „Палаті Слави“, друга розвивати мережу спортивних товариств при Відділах УНС

Союзу, третя — розгортати сітку українського сквату. І коли батьку відійшов з кімнати — в сина ще далі снувалися різні думки, що він ще повинен зробити для свого УНСоюзу. І враз йому пригадалися слова промовця під час його градуації, що він уже „вийшов з під опіки батька-матері і в більшості вся відповідальність є вже в його руках...“

Які пригадалися йому батькові слова: „Український Народний Союз зробив багато для мене і для тебе“. І в цій хвилині юнакові прийшло на думку, що найкращим проявом влчності і признання, яке молоді люди можуть зробити для цієї установи буде цей — „якщо ми масово прислаємося до УНСоюзу. Оце власне те! Масово приєднатися до УНСоюзу — і то не зволікаючи!“ І він начебто перед собою побачив давніх піонерів-основників і почув їхні схвальні слова: „Молодь наша прокинулася“.

Перед нашими очима загорілися її дух і її діяльність... І йому стало ввижатися як скрізь засновуються нові

молодечі Відділи УНСоюзу. Це сповнило його спокоєм і певністю, бож усвідомив цею картиною, почувшись такі його слова: „У мені зродилось відчуття, що українська молодь не розчарує ані колишніх ревіних піонерів-засновників, ані сьогоднішніх виданців, ані сьогоднішніх урядовців Українського Народного Союзу“.

На цьому можна б закінчити. Одна ще лиш сугестія: а щоб, як це було в статті „Пропам'ятної Книги УНСоюзу“, перевести подібний діалог із своїм сином чи дочкою. А тоді — хтозна — може й вони також, глянувши дійсності у вічі, повторять за отим юнаком-ідеалістом, що й вони не розчарують „ані колишніх ревіних піонерів-основників, ані сьогоднішніх виданців і щедрих урядовців Українського Народного Союзу“.

Хай покищо лиш невеличкий відсоток молоді прийде, прихилиться до цієї своєї установи. Але це вже буде добрий початок на шляху до певного, безсумнівного майбутнього Українського Народного Союзу, а в цьому, річ ясна, і української спільноти на поселеннях.

Поезії...

(Закінчення зі стор. 2)

це тривога за нашу Україну. / Що ж сказати іще? / Слушний час був настав, / і буремна весна / пролетіла / це раз над степами. / Але міцно ти спав, / щоб збудитись лише / на / похмілля п'яне і криваве. / Не здолали тебе у Варшаві кати, / ані диба московська / скорила.

Ти на палі в Істамбулі ішов сміючись, / і татарська / петля не скрутила. / Не здолали тебе / з бою Варшава й Москва, / не дістав / ся ти ім на поталу. / Та згубили тебе / їх облудні слова, / їхня мова гнучка / і лукава.

Ти повірив в святу / неподільну Русь, / вірив в Поль / шу, вартового Сходу, / вірив в німця, у турка, / в червону Москву, / що звільнять на землі всі народи. / Вірив всім і всьому, / лиш не вірив собі, / у свої / незмарновані сили, / в того духа, що твердо веде до мети / через втрати, / поразки, могили.

Заблував на розпутьті ти різних шляхів / і сновидою в / ніч мавицями / шкунтильгаш наосліп на голос чужий / у майбутні / чужими стежками.

І як віще тавро, як прокляття мара, / як ганьба для / цього народу, / йде у слід твій лакузи-хахла / і жандарма — тирольця / Сходу.

Україна моя — споконвічна раба, / полюбовниця / лютого ката... / Що ж робить, коли та така, — / чарівна і зрадлива / мати?

Що ж робить, коли плід твій гнилий, / коли діти в роз / пущі зачаті? / Там, в минулому десь Кочубей, / Галаган, Іскра, Ніс, / Сава Чалий, / нині знову Затонський, Тичина, Бажан! і дрібні / безіменні байстрята!

Не іти мені з ними! Мета не одна, / щоб коран віків / в люди понести. / Зруйнувала той шлях прибутная ода, / що колись при / несли її в лещі.

Не на бенкеті з ними, — в тюрму, / в табори я піду, / усміхнувшись майбутньому. / Не віддам ім сумнів, / жадні борги, / ні пера, ні / долі безпутьно.

Не віддам! Там, у наступних роках, / коли станеться / все по всьому, / не судить нас по наших ділах, / а судить нас по нашому / болу.

Від рабів народившись, ми в рабстві зросли, / і для нас / не пробіла година, / щоб стати в останнє під стяг боротьби / за безсмертя, за хліб і Україну. / Ми останні століття занедбаних діл, / тої пустки, / Неві і собаки,

ми лиш гонимі, / в якому колись / злидні рясно червоної маки. / Прийде час, підніметься Кубань, / спалахнуть Мукачів, Коломия, / зчервоні Полтава від заграв повстань, / і Одеса, і / Харків, і Київ.

І тоді у вогні, як з-за літ, / з давнини встануть наші / розстріляні трупи, / десь розірваний рот, десь чоло у крові / і поламани / зв'язані руки, / ми перейдемо знову по рідній землі / не сумним, похоро / нним походом,

а як факел, як кара, як праведний гнів, / як кривавий / раунок народу. / Ми з'єднаємось з вами у спільні ряди, / де живі / стануть поруч мертвих.

Ми з пожежі засвітим по страсті вогні / в душах / кволих, незважних, роздиртих. / Та вже кінчатся день і немає вогнів, / щоб згасили / темряву ночі.

Скоро, скоро вже смерть затамує мій біль / і закряс / натрудені очі. / Та я чую вже гуркіт тих дальніх подій, / де звитяжі не / злякано спину, / де з могили, з руїни і з мрій / піднесуть до життя / Україну.

Закінчення буде.

УКРАЇНЬСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

„СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ ПО ЕВРОПІ“ від 3-го липня до 11-го серпня 1986 року для студентів 18-25 років життя під кер. д-ра Петра Гой ПОВНИЙ КОШТОРИС за 39 днів приблизно від 1.995 до 2.280 дол. З огляду на обмежену кількість місць першенство мають перші заголошені із завдатком 150.00 дол. ПРОСИМО ЗГОЛОШУВАТИСЯ до 15-го квітня 1986 р. а) В справі програми і стипендії: д-р Петро Гой (тел.) — 212-254-1571 у вечірніх годинах 10-12-01 або на адресу: UFU Foundation, 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. б) ТРАНСПОРТ: літак, Eurailpass, звертатися на адресу відомої української агенції (залучуючи чек на 150.00 дол.). АДРЕСА: KOBASNIUK TRAVEL INC., 157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. Tel.: 1-212-254-8779.

АДВОКАТИ

Мирослав Смородський та Петро Ставничий повідомляють про **ЗАСНОВАННЯ СПІЛЬНОГО АДВОКАТСЬКОГО БЮРА** під фірмою **Smorodsky & Stavnychy P.A.** із приміщеннями в РУТЕРФОРД при **85 Orient Way, P.O. Box 1705 Rutherford, N.J. 07075** та в НЮ БРАНЗВИК **146 Livingston Avenue New Brunswick, N.J. 08901** Головний телефон (201) 939-1999 Бюро полагодує всі правні справи в англійській та українській мовах.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку

СЕРІЯ ДОПОВІДЕЙ у ВЕСНЯНОМУ СЕЗОНІ 1986 Р. які відбудуться в ДОМІ НТШ, при 83 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями

- 5-го квітня — Альфред Розенберг — його візія перебудови Сходу Європи — Роман Ільницький
- 12-го квітня — Вечір на пошану Богдана Кравцева — участь беруть Василь Лев, Іван Кедрин-Рудницький, Остап Тарнавський і Орест Кебало.
- 19-го квітня — Вечір неокласиків: Миколи Зерова, Павла Филиповича і Михайла Драй-Хмара — участь беруть Василь Лев, Оксана Драй-Хмара-Ашер і ще один невизначений доповідач.
- 26-го квітня — Вечір з нагоди появи книжки Івана Кедрина-Рудницького „У МЕЖАХ ЗАЦІКАВЛЕННЯ“ — участь беруть Василь Ленчик, Григор Пужницький, Ольга Кузьмович, Ярослав Падох і автор Іван Кедрин. (Вечір при співучасті Спілки українських журналістів)
- 10-го травня — Вечір на пошану Василя Стеценка — участь беруть Ярослав Падох, Василь Лев, Стефанія Бернадін і Марія Стецько.
- 17-го травня — Шоста річна шевченкознавча конференція НТШ, УВАН, УНІГУ — участь беруть: Юрій Шевельов, Леонід Плющ, Юрій Луцький і Ярослав Падох.
- 31-го травня — Гадляцький договір — Василь Ленчик і Варшавська конвенція — Іван Кедрин-Рудницький.

Просимо у названі суботи, якщо можливо, не влаштовувати інших імпрез. Просимо вирізати це оголошення і зберегти його на місці квітень і травень. Зарезервуйте собі час у названі суботи о п'ятій годині дня.

Відбулася презентація дебютанток Об'єднання Українців Вашингтону

У суботу, 11-го січня ц.р. в Сильвер Спрінгс, Мд., в Індіан Бенд Кастрі клубі на Малації Об'єднання Українців Вашингтону відбулася презентація дебютанток. Дебютантки та їх ескорти (зліва):

Тереза Федорика — Дмитро Перекаліта; Ірина Бартошук — Адриан Данченко; Маруся Подгурець — Марко Чумах; Уляна Коропецька — Василь Фурда; Теодотія Пацаєвська — Іван Галиш; Теодора Хомяк — Марко Сидорович; Анна Бортевич — Володя Крузь; „Алекс“, Ана Дидик, Еваген Іванчик; Христина Кінг — Андрій Хархаліс; Марічка Коропецька — Роман Жила; Ксенія Крузь — Богдан Базилевський; Марічка Крузь — Тарас Пальчинський; Юля Одарченко — Адриан Старух; Лариса Пилипець — Ігор Павлюк.

(фото: Н. Слюзар)

Св. п. В. Зайцев

Дня 15-го січня 1986 року по довгий і важкій недужі відійшов у вічність на 71-му році життя д-р Василь Зайцев.

Покійний народився в селі Вербоваць, Крем'янецького повіту на Волині, в родині священника. Після закінчення Православної Духовної Семінарії у Крем'янці вступив на медичні студії у Вільні, а закінчив їх в 1940 році у Ковні званням доктора медицини.

Приймавши до Німеччини, працював в шпиталях в Берліні і Карлсбаді, а по війні був головним лікарем в таборах переміщених осіб. Під час перебування в Берліні зазнав Марію Олексю і вони подружжися в 1945 році, а в 1949 приїхали до Канади. В Канаді працював в туберкульозній клініці в Найнет, в шпиталі Селкіркі і в шпиталі Ст. Боніфас. Д-р В. Зайцев даліше вчився і спеціалізувався в анестезії та від 1961 року працював в головному шпиталі

Вінніпегу як анестезист аж доки тяжка хвороба Паркінсона не відбрала всі його сили.

В студентському житті д-р В. Зайцев був активною людиною, розіжджав з доповідями й рефератами, про що не раз згадував його приятель зі шкільної лавки св. п. голова ПУН О. Штуль-Жданович, який часто бував у щедрому домі Марії і Василя Зайцевих, будучи у Вінніпегу.

В Канаді д-р Зайцев був членом православної церкви св. Покрови, членом Українського Національного Об'єднання і членом ордену св. Андрія.

Панахиди відбулися в неділю, 19-го січня, в соборі св. Покрови, а похорон — в понеділок зі собору на чолі з мтр протоієреєм д-ром Г. Улодом, протоієреєм О. Кравченком і настоятелем собору протоієреєм С. Семютюком. Під час Служби Божої співав хор під керівництвом О. Мельника, а

змістовну і зворушливу доповідь виголосив о. О. Кравченко. Біля відкритої домовини стояли три сини Покійного — Роман, Богдан і Орест та близькі приятелі М. Кушляк, О. Гай-Головіко і д-р Г. Сатерленд. Після похоронних відправ у соборі відбулося останнє прощання з Покійним. Зі сльозами в очах прощала родина доброго мужа і батька, а приятелі і соборна громада відданого лікаря й приятеля. Над могилою по надробній відправі всі відспівали „Чуєш брате мій“.

Після похорону велике число громадян зійшлося до соборової залі на поминки, де прощались слова виголосили: В. Мулик-Лушак, М. Кушляк, інж. Ф. Онуфрійчук і д-р С. Волкешитайн. Всі вони згадували Покійного, як доброго сумлінного лікаря і щляхотну людину. Від громади св. Покрови говорив Д. Душак го С. Семютюк, а Роман Зайцев подякував всім від родини.

І. Геврик

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що 12-го березня 1986 р. упокоїлась у Бозі, на 77-му році життя наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБУСЯ

бл. п. ЮЛІЯ ЗАРИЦЬКА

ПОХОРОН відбувся 15-го березня 1986 р. з катедри св. о. Миколая на український цвинтар св. о. Миколая в Чикаго, Ілл.

Горем прибиті:

- муж — МИКОЛА
- дочка — ОКСАНА з чоловіком МИХАЙЛОМ ГОПІЯН
- внуки — ГАНУСЯ І КАТРУСЯ
- сестра — АННА з дочкою ІРИНОЮ в Україні
- та близькі і дальша Родина в Америці, Польщі та Україні

Пробсимо про молитви за душу Покійної.

Вшановуючи пам'ять **бл. п. Василя Захарчука** на „ПАТРІАРШИЙ ФОНД“ складають: **Марія Кульба** 50.00 дол. **Остан Кульба** 50.00 дол.

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 17-го березня 1986 року в Трентоні, Н. Дж. відійшов у Вічність на 90-му році життя **мій Найдорожчий МУЖ**

бл. п. ПАВЛО ШАРЛАЄНКО

довголітній диригент і дяк при церкві св. Юрія Переможця. ПОХОРОН відбувся з церкви св. Юрія Переможця на цвинтар св. Андрія в Банд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

- дружина — АННА
- Сестра з мужем БІЛОКІН
- внуки — ВІКТОР І АЛЕКСАНДЕР

ВІЧНА ЯОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому смутку повідомляємо Родну і Приятелів, що 17-го лютого 1986 р. упокоїлась в Бозі моя Найдорожча ДРУЖИНА

бл. п. ІРЕНА ЛОЗИНСЬКА

ПАРАСТАС був віправлений 19-го лютого 1986 р. у похоронному заведенні Насевича, 109 E. Tabor Rd., Філадельфія, Па.

ПОХОРОН — 20-го лютого 1986 р. на цвинтарі Oakland Cemetery.

Горем прибиті **ОЛЕКСА** — чоловік

СОЮЗОВЦІ! КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ 31-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА ПРИБАТИ 1,500 НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО КІНЦЯ ТРАВНЯ ЦЬОГО РОКУ. ТІЛЬКИ ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ.

У річницю смерті св. п. О. Медведя

11-го січня н.р., у річницю смерті св. п. Олексія Медведя, протопресвітера Степан Біляк, настоятель парафії св. Миколая в Маямі, Фла., відслужив Св. Літургію та Панахиду.

Після Панахиди всіх присутніх було запрошено до церковної зали, де дружина Покійного, Олександра Медвідь, з дітьми приготувала за нашою традицією псми-нальний обід.

У спогадах про св. п. О. Медведя В. Полярний, кум небіжчика, сказав: „Покійний був вірним другом дружині, прикладним батьком для дітей і добрим приятелем. Він як і всі ми, у Другу світову війну пішов у далекий, чужий світ, покинувши свою обєднану батьківщину. Будучи на рідних землях, він був переслідуваний владою за його релігійні та національні переконання. Шукаючи захисту, довелося йому жити аж у Туркестані.

Після закінчення Другої світової війни О. Медвідь спочатку жив із родиною у Бразилії, де брав активну участь в українсько-громадському та релігійному житті. Він був одним із тих акти-вних основоположників, які збудували церкву св. Володимира в Сан-Павлі. Згодом він переїхав до Америки, поселився з родиною в Чикаго, де був активним членом католицької св. Володимира на Форт-Ріду і продовжував брати активну участь у громадському житті. Був членом Управління при церкві св. Миколая. До оста-

До історії Музею у Стемфорді

У „Свободі“ з 28-го грудня минулого року д-р Василь Ленчик у статті „50-ліття Українського Музею і бібліотеки в Стемфорді“ подав коротку історію тамошнього музею та знайомив читачів з планами Владимира Лостена розбудувати цю установу і zatrudнити там фахові сили.

Переглядаючи поживлі листки нашої преси, читач знайде, що в січні 1943 року тодішня директорка музею в Стемфорді Марія Клячко, за апробатою і благословенням фундатора Владимира Константиновича Богачевського, проголосила кампанію на Український Музей в Стемфорді. Заплановано зібрати 20,000 доларів і зібру вартісних музейних експонатів.

В той час музейництво для нашої імїграції не було так популярне як сьогодні, а вартість гроша була багато більшою, як є це нині. Марія Клячко почала свою акцію від тодішніх редакторів „Свободи“, „Америки“ і „Шляху“. Д-р Лука Мишуга, редактор „Свободи“, був першим, який пожертвував на цю музейну кампанію в розмірі 100 доларів і поміщував заклики в „Свободі“ в справі збіркової кампанії. Український Народний Союз дав також 100 доларів. Обіці організації вперше по Першій світовій війні приєдналися до кампанії української католицької установи.

„Америка“ і „Народне Слово“ постійно поміщували статті і заклики Музею, а Ева Піддубчиши, редакторка англомовної частини „Шляху“, у своїх статтях закликала до підтримки збіркової акції для Українського Музею.

В справі цієї кампанії ряд статей написали: Володимир Лотоцький, о. Омелян Анастасевич, о. д-р Стефан Гришков, о. Володимир Білінський, о. д-р Василь Федасі і о. Володимир Андрушків, які пригладували наші спільноти про потреби музею. Тодішні питомці Стемфордської семінарії Володимир Паска, Петро Федорук, Микола Фесанчик у своїх писаннях закликали громадянство до збіркової акції. Голова Союзу Українок Олена Лотоцька, вдова дїячка з Дїтройту Анастасія Біловус, відома колекціонерка мистецтва пані Кочан з Джоліст, Ілл., Кирило Піддубчишин з Джерзі Сіті та ряд інших осіб у своїх статтях підкресливали велике значення музейництва й конечність успішної грошової збірки на цілі музею. В пресі появилися голо-си читачів: новоженців воєнів та активних діячів з різних місцевостей, які своїми пожертвами заохочували інших до співпраці, а Павло Намак, Євген Березинський і Йосиф Крукпа написали ряд поезій, підкреслюючи важливість свого музею. Студенти, дочка парафії зі Стемфорду, допомагали директорці вислати листи зі закликами й подяками за грошові пожертви на музейні потреби.

В тому часі в Нью Йорку було три українські радіопередачі, а саме: Сурма, в суботу о год. 4-й по полудні

Д-р Марія Клячко

Родіон Сліпий — в неділю, о год. 8-й рано, й Петро Задорський по неділях, о год. 9-й рано. Усі ці радіопрограми безкоштовно видавали час для справ музейних, на яких промовляла Марія Клячко.

З нагоди музейної кампанії Мирон Сурмач постарався, щоб на музейні цілі відбулася 23-го травня 1943 року опера в трьох діях „Катерина“, директором якої був Антін Рудницький, а головою ролю в цій опері виконувала відома співачка Марія Сокол. Гурток „Зоря“ при церкві св. Юра в Нью Йорку дав виставу „Дівочі мрії“. У Філадельфії і Нью Йорку відбулися „Радіотанці“, організовані керівниками радіопрограм.

Під час кампанії всі грошові датки вислалися до списковської канцелярії у Філадельфії, а зібрані експонати — до музею у Стемфорді. З успішної кампанії на Український Музей не були задоволені „наші комуністи“, які в своїй пресі даляли Мишугу й Клячко.

На підставі вищесказаного, автор цих рядків попросив д-р Марію Клячко висловити свій погляд на музейні справи під цю пору. Вона відповіла, що завжди була ентузіасткою цієї інституції в Стемфорді. За часів Владимира Йосифа Шмондіока вона передала до музею в Стемфорді цінні книжки, а Владимири Василевич Лостенів — рідкісні мистецькі видання.

„Я завжди була і є того переконання, — сказала вона, — що на імїграції втримаються, крім асекураційних фондів і організацій, тільки ті українські інституції, які будуть при нашій Церкві“. Правда, що ці інституції можуть бути часами в застої, а часами у великому розвої, бо це буде залежати від культури, енергії і праці владики в тому часі. Владика Василь, продовжував д-р М. Клячко, має прекрасні плани, а саме: розбудувати відповідне приміщення на музей, бібліотеку й архів й знайти фахові сили до праці. Це вже не 1940-ві роки, коли треба було пояснювати громадянству про потребу українського музею. Вона переконана, що як українське духовенство, союзи, банки, організації і українське суспільство підтримають Владимира Лостена, то з нагоди 50-ліття Українського Музею у Стемфорді можна буде зібрати два мільйони доларів на музейні вивінування. Якщо в 1943 році можна було зібрати 20,000 дол., то під цю пору багато легше зібрати 2 мільйони. Д-р Клячко переконана, що таку збірку кампанію можна буде легко перевести, якщо українське поселення в ЗСА буде пам'ятати, що будучність наших інституцій, як і української імїграції, затримається тільки при нашій Церкві.

Роман С. Голіат

Ювілейне святкування в Чикаго

В цьому році сповняється 35 років існування Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ в Чикаго. З цієї нагоди в неділю, 21 квітня н.р., відбудеться спеціальний бенкет, дохід з якого призначений на Фонд Тисячоліття Христенки Русі-України.

35 років, кругле число, ювілей в кооперативній родині Чикаго і околиць — це не тільки нагода для відзначення, до святкувань. Це час на підсумки, які на підставі дотеперішнього досвіду, дадуть ясну перспективу на майбутнє, це час на коротку застанову чого нам у фінансово-господарській діяльності треба, до чого повинні ми стремити.

Мала ретроспекція: чому 35 років тому постанала кредитова кооператива в Чикаго? Чи потрібна кооператива? Як її майбуття? Постанала вона в Чикаго і в інших містах українського поселення, не тільки для продовження знаменитої, випробуваної на рідних землях традиції. По-станала як певна потреба в час трудних початків і розумовності, непевності і розлогу ряду труднощів, які наклали чужина, незнані обставини. Треба було собі спільно допомагати, і грошем, і порадою, і добрим словом

в гірку годину, треба було разом ставити чоло.

Тому від самого початку в діяльності кооперативи зарисувалися дві виразні площини: фінансово-господарська і національно-громадська. Про фінанси і господарства говорять щорічні звіти, а графічний образ представляє лінійку, яка безперервно пнеться вгору — від кількох соток першого зложеного капіталу, до сімдесяти з половиною мільйонів доларів на кінець 1985 року, від тісної, з одним столом „каютки“ до просторого, з модерним компютерським-банковим устаткуванням приміщення, від найскромніших початків до пізніх широких ініціатив організаційного порядку в напрямі об'єднання всіх українських кооператив в одну цілість, очолену Крайовими радами і завершеною світовою кооперативною надбудовою — Світовою Кооперативною Радою. В тому марші від зера до сьогоднішньої сили і розмаху не було ніяких захитань, ніякої зупинки.

Що ж собою являє чикагська кредитова кооператива (назва) в громадській площині? Це, передовсім, поруч Церкви, крайових громадських організацій, велика твердиня українства а в майбутньому може і твердиня українського збіркового капіталу. Детальніше, кредитивка (така її популярна назва) в громадській площині, це цілий халяр різних виявів посередньої і безпосередньої дії: перше — донації, допомоги, не говорячи вже про те, що й всі позички на будову і розбудову українських об'єктів, дільничі становлять теж свого роду допомогу. Друге — це безпосередня особиста участь членів дирекції і працівників в українських релігійних чи світських організаціях, як рівно участь у всіх акціях національного себевияву, української солідарності. Наприклад, недавні акції проти незаславлення українського імені, акції в обороні Митрополита Медведя, чи в недавній протестній маніфестації в 40-ву річницю спроби ліквідації Української Католицької Церкви.

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

- ОЛЕНА МУДРА**, член УНС Відд. 36-го ім. св. Марії в Рочестері, Н.Й., померла 9-го жовтня 1985 року на 73-му році життя. Нар. 20-го червня 1912 року в Україні. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку сина Олега, брата Івана Мелешка та дашу родину. Похорон відбувся 11-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й. Вічна Йї Пам'ять!
- М. Шеремета**, секр.
- АННА ПАШАК**, член УНС Відд. 452-го Т-ва „Український Клуб“ в Іст Чикаго, Іл., померла 3-го листопада 1985 року на 67-му році життя. Нар. 1918 року в Іст Чикаго, Іл. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку мужа Михайла; синів — Михайла, мол., Івана, Степана; доньок — Ненці, Марлену і Тересу. Похорон відбувся 6-го листопада 1985 року на цвинтарі Челеллон Меморіал у Шервилл, Ілліноа. Вічна Йї Пам'ять!
- Наталія Шуя**, секр.
- Френсіс СІЧЕВСЬКА-ГНА-ТИШИН**, член УНС Відд. 301-го ім. Д. Вітовського в Чикаго, Іл., померла 25-го вересня 1985 року на 88-му році життя. Нар. 15-го жовтня 1897 року в Україні. Членом УНС стала 1920 року. Залишила у смутку кузнів Анну Керролл і Вілліама Сичевського. Похорон відбувся 27-го вересня 1985 року на цвинтарі Елмвуд Парк, в Рівер Гров, Іл. Вічна Йї Пам'ять!
- П. Врублівський**, секр.
- ДОРОТА ГРАБОВСЬКА**, член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ“ у Форд Сіті, Па., померла 2-го жовтня 1985 року на 65-му році життя. Нар. 7-го грудня 1920 року у Форд Сіті, Па. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку мужа, дві доньки і сина. Похорон відбувся 23-го жовтня 1985 року на цвинтарі Голі Триніті у Форд Сіті, Па. Вічна Йї Пам'ять!
- М. Турко**, секр.
- МИКОЛА ТИБІЛЬ**, член УНС Відд. 466-го ім. І. Франка в Брентфорд, Онт., помер на 70-му році життя. Нар. 1916 року в селі Дібом, Березани, Україна. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Параскевію, дочку Любу, та бляжчу і дашу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 30-го вересня 1985 року на цвинтарі св. Йосифа в Брентфорд, Онт. Вічна Йї Пам'ять!
- П. Крутголова**, секр.
- ВАСИЛЬ ПЕТРУХ**, член УНС Відд. 432-го в Торонто, Онт., помер 10-го вересня 1985 року на 82-му році життя. Нар. 10-го вересня 1903 року в селі Косешів, Зах. Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Марію і двох синів з родинами. Похорон відбувся на цвинтарі Проспект в Торонто, Онт. Вічна Йї Пам'ять!
- Секретар**
- ВОЛОДИМИР ЧАЙКОВСЬКИЙ**, член УНС Відд. 55-го ім. св. Михайла в Балтиморі, Мд., помер 25-го жовтня 1985 року на 57-му році життя. Нар. 1929 року в Балтиморі. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку брата Івана з дружиною та сестер Елі Ліниць та Марію Ванковіч. Похорон відбувся 28-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Хреста в Балтиморі, Мд. Вічна Йї Пам'ять!
- А. Щедин**, секр.
- СТЕФАН МЕЛЬНИК**, член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Перт Амбою, Н.Дж., помер 18-го вересня 1985 року на 59-му році життя. Нар. 1-го січня 1926 року в Україні. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Александру, доньок Ольгу і Анну. Похорон відбувся 21-го вересня 1985 року на укр. кат. цвинтарі в Говлтон, Н.Дж. Вічна Йї Пам'ять!
- М. Лоренс**, секр.
- МАРІЯ ДУДИШ ст.**, член УНС Відд. 233-го в Лорейні, Огайо, померла 13-го вересня 1985 року на 90-му році життя. Нар. 2-го березня 1895 року в Україні. Членом УНС стала 1928 року. Залишила у смутку сина Гері з родиною. Похорон відбувся 11-го жовтня 1985 року на цвинтарі Кальварія в Лорейні, Огайо. Вічна Йї Пам'ять!
- Т. Сліцка**, секр.
- МАРІЯ ПОПОВИЧ**, член УНС Відд. 36-го ім. св. Марії в Рочестері, Н.Й., померла 7-го жовтня 1985 року на 90-му році життя. Залишила у смутку сина Вілліама, доньок Катерину Карбон і Ольгу Кнутович, четверо внуків і дев'ять правнуків. Похорон відбувся 10-го жовтня 1985 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й. Вічна Йї Пам'ять!
- М. Ковальчук**, секр.

ОКРУЖНИЙ СУДДЯ Баррінгтон Паркер відкинув просьбу Рональда Гінклі, який в 1981 році вчинив замах на президента Дж. Гінклі сказав, що його психічний стан настільки поліпшився, що не становить більше небезпеки ні для нього самого, ні для оточення. Лікар Гінклі сказала, що його здоров'я дещо поліпшилося, однак він все ще психічно серйозно хворий.

ТУРЕЦЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ переговори, у яких бере участь державний секретар ЗСА Джордж Шульц і міністер закордонних справ Туреччини Вагіт Галефоглу та інші особи, зайшли, як кажуть політичні спостерігачі, у „сліпий кут“. Туреччина настільки домагається більше економічно-фінансової допомоги за американо-турецькі бази розташовані на турецькій території. Шульц, не маючи уповноваження північувати будь-кому допомогу, бо таку мусить схвалити Конгрес, хотів переконати речників турецького уряду, що це дві різні справи і тому мусять бути вирішені окремо. Переговори тривають далі.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ВАСИЛЬ ЧЕЛАК
ВІД ШИРОГО СЕРЦЯ
ВІСНІ І СПОМИНИ
286 стор. — \$12.00 U.S.
ДОРОГИЙ СИНУ ЧИ ДОЧКО УКРАЇНИ!
Я ніч більше не хочу, нем це, щоб всі землі України були визволені і з них була відновлена Суверенна Соборна Українська Держава. Щоб ця Держава Ногами оперлася об Карпати, там де є моя рідна Лемківщина, а головою сягала до Каспійського моря, де також проливалась українська кров для захисту волі. Щоб ця Мати Україна, опершись об Карпати, правим раєм торкалася Новгороду, а лівим Чорного моря. Оце є тіло моєї Матері України, яку я невмирущо люблю і який я намагався служити повсякчасно та служити-му до кінця свого віку.
ВАСИЛЬ ЧЕЛАК
Замовляти в автора:
WASYL CHELAK
1321 Race Street, Denver, Colorado, 80206 U.S.A.

НЬЮЙОРКСЬКА ПРОВІДНА КРАМНИЦЯ КОВБАС ТА НІМЕЦЬКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ
SCHALLER & WEBER
Дім якостей — Різні м'ясні вироби, свіже м'ясо до варення і печення, ковбаси, шини.
13 ВЕЛИКИХ КРАМНИЦЬ 13
NEW YORK — 1654 2nd Avenue (85 86 Sts)
RIDGEWOOD — 56 54 Myrtle Avenue
ASTORIA — 78 78 2nd Street
FRANKLIN SQUARE — 981 Hempstead Tpk
FLUSHING — 41 06 Main Street
FLORAL PARK — 17 Hillside Avenue
EAST NORTHPORT — 250 A Lark Field Rd.
WHITE PLAINS, N.Y. — The Cheese Pitt 200 Hamilton Avenue
NANUET, N.Y. — Nature Mall Shopping Cent. Route 59
DANBURY, Conn. — Danbury Gourmet, 296 Main Street
NORWOOD, Mass. — Meat and Wursthaus 101 Central Street
WAYNE, N.J. — 1234 Willowbrook Mall
FARMINGTON, Conn. — Hans and Fritz Deli, 270 Farmington Avenue

● HELP WANTED ●
Друкарня СВОБОДИ
приймає на постійну працю
РОБІТНИКА
до висилки газет та інших друкарських робіт
Години праці від 8-ої до 4:30 по пол.
Знання української мови обов'язкове.
Добрі умови праці і бенефіти.
Голоситися особисто:
СВОБОДА
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Тел.: (201) 434-0237

Вступайте в члени УНС
Ірена Камінська

Сурма
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
НА ВЕЛИКОДНІ СВЯТА: прекрасні карточки, писанки, кераміка та інші свят. дарунки.
Петро Горбань з Каліфорнії прислав мені лист і два долари на поштовий лист. Він пише і шити, хвалить, що Сурма добре робить, що підтримує фінансово українську заграничну пресу.

● РОЗШУКИ ●
ПОШУКУЮ
ТЕОДОРА КОЗАКА з і.с. Вахули, МИКОЛУ ЧИПАКА з і.с. Батоги, Австрійського пов., Україна.
Stefan Zeleniuch
3429 Heathstone Place, Ohio 44134

● FUNERAL DIRECTORS ●
UKRAINIAN NATIONAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник поладжуют всі справи пов'язані з похороном і похованнями в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: P.O. Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area.